

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 28 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu XII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Musielak

Protokolant: p.o. stażysty Aleksandra Strzałkowska

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 r. w Poznaniu

sprawy z powództwa Z. P., J. P., M. P., P. P. (1)

przeciwko (...) Sp. z o.o.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów Z. P. i J. P. 74.451,41 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden zł czterdzieści jeden gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów M. P. i P. P. (1) 74.451,41 zł (siedemdziesiąt cztery tysiące czterysta pięćdziesiąt jeden zł czterdzieści jeden gr) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności od dnia 24 lipca 2014 roku do dnia zapłaty;

III. w pozostałym zakresie odsetek oddała powództwo;

IV. kosztami procesu obciąża pozwanego i w związku z tym:

a. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów Z. P. i J. P. kwotę 3.750,00 zł tytułem opłaty oraz kwotę 3.950,00 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 3.608,50 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

b. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów M. P. i P. P. (1) kwotę 3.750,00 zł tytułem opłaty oraz kwotę 3.950,00 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 3.608,50 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO JACEK MUSIELAK

UZASADNIENIE

Powodowie Z. P., J. P. M. P. i P. P. (1) wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. łącznie kwoty 150.000 zł tj. w na rzecz powodów J. i Z. P. kwoty 75.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, w tym kwoty 25.000 zł tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych w budynku mieszkalnym powodów i kwoty 50.000 zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości powodów oraz na rzecz powodów M. i P. P. (1) kwoty 75.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, w tym kwoty 25.000 zł tytułem odszkodowania związanego z koniecznością poniesienia nakładów akustycznych w budynku mieszkalnym powodów i kwoty 50.000 zł tytułem odszkodowania za spadek wartości nieruchomości powodów. Nadto powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa radcy prawnego, według norm przepisanych, w stosunku po 1/2 na rzecz J. i Z. P. oraz M. i P. P. (1).

Powodowie wskazali, że są współwłaścicielami nieruchomości położonej w P. przy ul. (...), stanowiącej działkę nr (...), o powierzchni 0,1031 ha, zabudowanej jednorodinnym budynkiem mieszkalnym jednokondygnacyjnym, niepodpiwniczonym w zabudowie wolnostojącej, dla której prowadzona jest księga wieczysta (...). Nieruchomość ta służy powodom J. i Z. P. do zaspokajania ich potrzeb mieszkaniowych. W ocenie powodów nieruchomość, w wyniku rozbudowy lotniska, narażona jest na większy hałas niż dotychczas, gdyż położona jest na terenie objętym obszarem ograniczonego użytkowania wprowadzonym uchwałą Sejmiku Województwa (...) nr XVIII/302/12 z dnia 30 stycznia 2012 r. Powodowie wskazali, że wartość ich nieruchomości uległa zmniejszeniu z powodu hałasu związanego z ruchem lotniczym i w związku z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie solidarnie od powodów Z. P. i J. P. oraz powodów P. P. (1) i M. P. po 1/2 kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Ponadto pozwany wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka T. J. oraz członka zarządu pozwanego G. B..

Pozwany podniósł, że samo wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania nie przesądza automatycznie o odpowiedzialności odszkodowawczej, a powodowie nie wykazali, że ponieśli konkretną szkodę. Pozwany wskazał, że na powodów nie zostało nałożone żadne ograniczenie co do przeznaczenia nieruchomości ani co do sposobu korzystania z niej. W ocenie pozwanego wprowadzenie obszaru ograniczonego użytkowania zagwarantowało właścicielom nieruchomości, które zostały nim objęte dodatkową ochronę, gdyż mogą oni domagać się w przewidziany prawem sposób zbadania, czy nieruchomości stanowiące ich własności spełniają wymagania w zakresie ochrony akustycznej. Mając to na uwadze zdaniem pozwanego wprowadzenie oou doprowadziło do ustabilizowania rynku nieruchomości i nie wpłynęło na zmniejszenie wartości nieruchomości znajdujących się w tymże obszarze. W ocenie pozwanego powodowie nabywając ww. nieruchomość mieli świadomość funkcjonowania w sąsiedztwie lotniska i akceptowali ten fakt. Zdaniem pozwanego bezzasadne są także twierdzenia powodów, że nie mogli przewidzieć rozbudowy (...), w tym wzmożonego ruchu lotniczego. Pozwany podkreślił również, że poziom hałasu określony w Uchwale stanowi maksymalny dopuszczalny w ogóle na danym terenie poziom hałasu, który może w ogóle nie wystąpić, a nie średni poziom hałasu, który generuje lotnisko obecnie. Pozwany wskazał także, że podjął szereg działań zmierzających do ograniczenia poziomu hałasu, w tym ograniczenie liczby operacji lotniczych w porze nocnej do 12 startów i lądowań, wyłączenie z eksploatacji przestarzałych i głośnych samolotów pocztowych, wprowadzenia procedury wypychania samolotów za pomocą specjalnych samochodów z płyty postojowej w porze nocnej. Nadto wprowadzono procedurę koordynacji lotów, co pozwala na zachowanie wytycznych wynikających z decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych, a także znaczne zmniejszenie uciążliwości funkcjonowania w porze nocnej. Ponadto kwestionując wysokość szkody powodów z tytułu konieczności poniesienia nakładów akustycznych wskazał, że nie można wykluczyć, iż obecne rozwiązania techniczne zastosowane w budynku powodów są wystarczające dla zapewnienia komfortu akustycznego w pomieszczeniach, podkreślając, iż co do zasady ochronie akustycznej, zgodnie z obowiązującymi przepisami podlegają jedynie pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi, a nie całe budynki.

W dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska procesowe. Nadto powodowie pismem z dnia 15 marca 2015 r. rozszerzyli powództwo do kwoty 173.537,84 zł tj. o łączną kwotę 23.537,84 zł, na którą składa się kwota z tytułu roszczeń związanych z ubytkiem wartości nieruchomości w wysokości 20.800 zł oraz kwota z tytułu roszczeń za nakłady akustyczne w wysokości 2.737,84 zł. Tym samym powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego po 1/2 żądanej kwoty na rzecz każdego z małżeństw tj. kwoty 86.768,92 zł na rzecz powodów Z. i J. P. oraz kwoty 86,768,92 zł na rzecz powodów P. i M. P..

Sąd ustalił, co następuje:

Lotnisko P.-Ł. powstało w 1913 roku jako pruskie lotnisko wojskowe w Ł. pod P.. Przed I Wojną Światową, a także w czasie jej trwania, na lotnisku funkcjonowała szkoła pilotów, obserwatorów i mechaników, poza tym naprawiono samoloty i składowano sprzęt lotniczy. W latach 1931 – 1938 nastąpiła rozbudowa cywilnej części lotniska, port w Ł. stał się drugim po W.-O. lotniskiem w kraju. W 1987 roku powstało Przedsiębiorstwo Państwowe (...), które przejęło zarządzanie lotniskiem w Ł.. W 1993 roku przystąpiono do budowy nowego terminalu pasażerskiego,

uruchomiono pierwsze połączenie zagraniczne do D.. W 1996 roku rozpoczęto rozbudowę i modernizację terminalu (przeprojektowanie całego obiektu, zmiana funkcjonalności pomieszczeń, połączenie hal przylotów i odlotów) oraz podpisano porozumienia w sprawie utworzenia spółki (...). W dniu 11 lipca 1997 r. utworzono spółkę (...), której udziałowcami są Przedsiębiorstwo Państwowe (...), Miasto P. oraz Skarb Państwa. W 2000 roku rozpoczęto prace przy budowie terminalu pasażerskiego, przystąpiono do modernizacji i rozbudowy płyty postojowej samolotów, uruchomiono połączenia do B. i zawarto porozumienia o współpracy z F. A.. W 2001 r. oddano do użytku dwa nowoczesne terminale: pasażerski i cargo oraz nową płytę postojową. W 2002 roku uruchomiono połączenia do W. i F.. W 2003 roku uruchomiono połączenia do: K./B., W., M., L., oddano do użytkowania zmodernizowany terminal GA. W 2004 roku uruchomiono połączenia do B. i M.. W latach 2005 – 2007 uruchomiono kolejne połączenia do: L. L., L. S., D., L., S., B.-G., B., D., (...), L. G., E., P.-B., R.-C., K.. W 2008 roku przystąpiono do rozbudowy terminalu pasażerskiego i dostosowano infrastrukturę do obsługi ruchu w strefie S.. W dniu 28 lutego 2011 r. (...) Dyrektor Ochrony Środowiska w P. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia „Rozbudowa i modernizacja (...)”. W kwietniu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę terminalu pasażerskiego – projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. W czerwcu 2011 r. rozpoczęto rozbudowę płaszczyzn lotniskowych – projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Funduszu Spójności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. W maju 2012 r. odbyły się uroczyste inauguracje rozbudowanych płaszczyzn lotniskowych – nowej równoległej drogi kołowania oraz rozbudowanej płyty postojowej oraz otwarcie rozbudowanego terminalu pasażerskiego – strefa przylotów i przyszła hala odpraw. W lipcu 2012 r. rozpoczęto kontynuację rozbudowy terminalu pasażerskiego – początek prac przy budowie nowej sortowni bagażu oraz rozbudowie strefy odlotów.

W 2000 r. z (...) skorzystało 227.847 pasażerów, przy liczbie 13.225 operacji lotniczych. W 2008 r. z (...) skorzystało już 1.274.679 pasażerów, a operacji lotniczych odnotowano w liczbie 23.609. W 2012 r. z (...) skorzystało 1.595.221 pasażerów i odbyło się 25.261 operacji lotniczych.

Lotnisko cywilne P.-Ł. jest własnością pozwanej spółki (...) Sp. z o.o. w P..

Dowód: Okoliczności niesporne, kopia decyzji w przedmiocie środowiskowego uwarunkowania dla przedsięwzięcia „Rozbudowa i modernizacja (...)” (k. 83-91); kopia procedur (...) (k.92-103); kopia informacji dot. wdrożenia decyzji środowiskowej (k.104-109); ważne daty (k.110-113), wydruki dot. ruchu na lotnisku, statystyki (k.114-119).

W dniu 30 stycznia 2012 r. Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę nr XVIII/302/12 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P.. Uchwała utworzyła obszar ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P., którego zarządcą jest (...) Sp. z o.o. Uchwała wyznaczyła zewnętrzną granicę obszaru ograniczonego użytkowania na podstawie: 1) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; 2) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych; 3) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 50 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; 4) izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory nocy LAeqN = 40 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska. W obszarze ograniczonego użytkowania wyodrębniono dwie strefy: 1) zewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca granicą obszaru ograniczonego użytkowania, a od wewnątrz linia będąca obwiednią izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 60 dB oraz dla nocy LAeqN = 50 dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych oraz izolacji równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia LAeqD = 55 dB oraz dla nocy LAeqN = 45 dB, pochodzącego od pozostałych źródeł hałasu związanych z działalnością lotniska; 2) wewnętrzną, której obszar od zewnątrz wyznacza linia będąca obwiednią, o której mowa w pkt 1, a od wewnątrz linia biegnąca wzdłuż granicy lotniska. W uchwale wprowadzono wymagania techniczne dotyczące budynków położonych w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania w postaci obowiązku zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynkach z pomieszczeniami wymagającymi ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacyjności akustycznej. W uchwale wskazano, że przez odpowiednią izolacyjność akustyczną przegród budowlanych należy rozumieć izolacyjność akustyczną określoną zgodnie z Polskimi Normami w dziedzinie

akustyki budowlanej z uwzględnieniem poziomu hałasu powodowanego przez starty, lądowania, przeloty statków powietrznych, operacje naziemne i inne źródła hałasu związane z funkcjonowaniem lotniska, przy zapewnieniu wymaganej wymiany powietrza w pomieszczeniu, a także wymaganej izolacyjności cieplnej. Wskazano również, że przez właściwy klimat akustyczny w budynkach rozumie się poziom dźwięku zgodny z obowiązującymi Polskimi Normami w dziedzinie akustyki budowlanej.

Powyższa uchwała weszła w życie w dniu 28 lutego 2012 r.

Dowód: Okoliczność bezsporne,

Powodowie Z. P., J. P. M. P. i P. P. (1) są współwłaścicielami nieruchomości położonej w P. przy ul. (...) stanowiącej działkę nr (...), arkusz mapy nr 1, o powierzchni 0,1031 ha, dla której Sąd Rejonowy P. (...) w P. Wydział V Ksiąg Wieczystych o nr (...). Nieruchomość ta jest zabudowana jednokondygnacyjnym, niepodpiwniczonym budynkiem mieszkalnym w zabudowie wolnostojącej. Nieruchomość ma dostęp do sieci elektroenergetycznej, wodno-kanalizacyjnej i gazowej.

Działka ma kształt prostokąta, jest ogrodzona od frontu słupkami murowanymi z cegły klinkierowej, pomiędzy którymi rozpięte są przęsła metalowe, po bokach siatką na słupach stalowych. Nieruchomość ma bezpośredni dostęp do drogi publicznej o urządzonej nawierzchni - ul. (...). Częścią składową działki jest jednorodzinny, niepodpiwniczony, jednokondygnacyjny budynek mieszkalny w zabudowie wolnostojącej. Niezabudowaną część działki zajmują trawnik oraz drzewa i krzewy. Dojście do budynku oraz wjazd na działkę utwardzone zostały kostką betonową.

Budynek ma powierzchnię użytkową 216,55 m², został wykonany w technologii murowanej, na fundamentach żelbetowych, ze ścianami fundamentowymi z bloczków betonowych, stropami – nad basenem i salonem- częściowo z płyt kanałowych, a w pozostałej części lekkim z płyt (...) na stelażu metalowym. Stropy ocieplone są wełną mineralną o gr. 20 cm. Dach budynku jest częściowo spadzisty, wykonany w konstrukcji drewnianej, kryty dachówką ceramiczną, a częściowo płaski kryty folią dachową (...). Opierzenie, rynny i rury spustowe wykonane są z blachy tynkowo-tytanowej. Budynek jest ocieplony w systemie (...) firmy (...) i pokryty tynkiem cienkowarstwowym na siatce. Tynki i okładziny wewnętrzne stanowią płyty gipsowo-kartonowe oraz płytki ceramiczne. Drzwi wykonane są z drewna, okna zamontowane w domu także są drewniane z szybami zespolonymi. Podłóża budynku wykonane są z betonu, podłogi pokryte parkietem i płytkami ceramicznymi. W budynku znajdują się następujące pomieszczenia: pokój dzienny, trzy pokoje, kuchnia, dwie łazienki, WC, korytarz, wiatrołap, pralnia, garach, basen kąpielowy z aneksem kuchennym, oraz sauna.

W chwili wprowadzenia strefy ograniczonego użytkowania budynek powodów był w stanie zbliżonym do obecnego.

Zgodnie z załącznikami nr 6b i 7b do uchwały nr XVIII/302/12 nieruchomość powodów znajduje się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska P. – Ł. w P..

Na obszarze, na którym położona jest nieruchomość powodów, obowiązuje Miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w P.- Osiedle (...)- część A. Nieruchomość powodów oznaczono na planie symbolem 16 MN – teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną z możliwością organizowania nieuciążliwych miejsc pracy oraz lokalizowania budynków gospodarczych.

Dowód: Okoliczności niesporne, wydruk z elektronicznej księgi wieczystej (...) (k.30-32), opinia biegłego sądowego K. R. (k.358-454).

Wartość nieruchomości powodów uległa zmniejszeniu o kwotę 120.800 zł w związku funkcjonowaniem lotniska i w związku z wprowadzeniem uchwałą Sejmiku Województwa (...) nr XVIII/302/12 obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. – Ł. w P..

Sejmik Województwa (...) uchwałą z dniem 30.01.2012 r., wprowadził strefę ograniczonego użytkowania wokół lotniska P.- Ł., przede wszystkim z uwagi na spodziewany poziom hałasu. Na poziom cen rynkowych wpływa m. in. tzw. świadomość nabywców. Planowany w przyszłości wzrost intensywności lotów nie daje możliwości poznania faktycznym właścicielom i potencjalnym nabywcom skali przyszłych utrudnień i ograniczeń z tego tytułu. Sam fakt wprowadzenia strefy ograniczonego użytkowania ze względu na spodziewany poziom hałasu lotniczego powoduje, że właściciele nieruchomości położonych w jej granicach, w tym potencjalni ich nabywcy, muszą liczyć się z odpowiednimi niedogodnościami tak w sposobie zagospodarowania, jak i w sposobie ich użytkowania. Świadomość uczestników rynku o potencjalnym podwyższonym ryzyku zamieszkiwania w okolicach lotniska, a w szczególności w obrębie utworzonego wokół niego specjalnego obszaru ograniczonego użytkowania, powoduje utratę wartości nieruchomości. Ograniczenia i niedogodności w wykorzystywaniu nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem są związane między innymi z hałasem lotniczym, którego wartość przekracza granice hałasu wyrażonego wskaźnikiem równoważnego poziomu dźwięku A dla pory dnia $LA_{eqD} = 60$ dB oraz dla nocy $LA_{eqN} = 50$ dB, pochodzącego od startów, lądowań i przelotów statków powietrznych, ustalonego we wskazanej wyżej uchwale. W miejscu położenia nieruchomości powodów równoważny poziom dźwięku A wynosi w dzień 60,00 dB, a w nocy 50,00 dB.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. R. (k.358-454); pismo biegłego- k. 513, przesłuchanie biegłego na rozprawie w dniu 29 października 2014 r. – płyta (k. 516), kopia decyzji w przedmiocie środowiskowego uwarunkowania dla przedsięwzięcia „Rozbudowa i modernizacja (...)” (k. 83-91).

Dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku powodów konieczna jest wymiana istniejącego okna na nowe o wyższej wypadkowej izolacji akustycznej na parterze w salonie, sypialni, pokoju (...), wymagane jest także zamontowanie nawiewników ściennych akustycznych (...) 780 z mufą akustyczną + okapu z wkładką akustyczną na ścianach zewnętrznych pomieszczeń oraz zamontowanie dodatkowych drzwi pomiędzy korytarzem wejściowym a salonem oraz korytarzem wewnętrznym a salonem na poddaszu. Koszty adaptacji akustycznej budynku do obszaru wewnętrznego wyniosą łącznie 28.102,81 zł.

Dowód: opinia biegłego rzeczoznawcy majątkowego J. W. - k. 740-781, przesłuchanie biegłego na rozprawie – płyta (k. 867).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z odpisów i kopii dokumentów. Podkreślić należy, że między stronami bezsporne było, że nieruchomość powodów położona jest w strefie wewnętrznej ograniczonego obszaru użytkowania lotniska cywilnego P.-Ł.. Spór w niniejszej sprawie dotyczył ustalenia, czy na skutek działalności lotniska P. – Ł. i ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania doszło do spadku wartości nieruchomości powodów. Ponadto kwestią sporną było także, czy w związku z wprowadzeniem oou powodowie muszą ponieść nakłady akustyczne celem zapewnienia ich nieruchomości właściwego (zgodnego z obowiązującymi normami) klimatu akustycznego oraz jaka będzie wysokość tychże ewentualnych nakładów.

Wysokość spadku wartości nieruchomości powodów Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego K. R. z dnia 29 maja 2014r., uzupełnionej następnie pisemnie oraz w toku ustnego przesłuchania biegłego. W toku przesłuchania w dniu 29 października 2014 r. biegły wskazał, iż podtrzymuje swoją opinię z dnia 29 maja 2014 r. z tym, że wniósł o jej zmianę w zakresie współczynnika S- zmiana wartości rynkowych nieruchomości położonych w pobliżu lotniska, która skutkowałą zmianą wartości nieruchomości na dzień wprowadzenia oou, a co za tym idzie także zmianą wysokości spadku wartości nieruchomości. Powyższa korekta wynikała z dalszych doświadczeń biegłego nabytych w toku wykonywania opinii w podobnych sprawach. W przedmiotowej opinii biegły poddał analizie porównawczej transakcje sprzedaży nieruchomości podobnych do będącej przedmiotem opinii położonych poza strefą ograniczonego użytkowania. Opierając się na badaniach przeprowadzonych przez Stowarzyszenie (...), zamieszczonych w biuletynie dotyczącym problematyki odszkodowań w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania, biegły wyliczył różnicę pomiędzy wartością przedmiotowej nieruchomości przed ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P. – Ł., a ich wartością w chwili obecnej oraz koszt nakładów akustycznych koniecznych dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego nieruchomości powodów. W ocenie sądu opinia biegłego w zakresie utraty wartości nieruchomości powodów sporządzona została w sposób jasny, rzeczowy i

przejrzysty. Biegły wskazał na czym oparł się wydając opinię, z jakich korzystał źródeł i jaką posłużył się metodologią. W sposób zrozumiały przedstawił wnioski opinii oraz w jaki sposób do nich doszedł. Sąd nie miał też wątpliwości co do tego, że biegły posiada kompetencje i doświadczenie potrzebne do wydania opinii w sprawie. Podkreślić należy, że biegły sądowy K. R. sporządził dziesiątki opinii w zbliżonych rodzajowo sprawach dotyczących obniżenia wartości nieruchomości w związku z utworzeniem strefy ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - K. (które nie były kwestionowane przez sądy obydwu instancji), co pozwala uznać, że posiada on doświadczenie i wiedzę w przedmiocie objętym zakresem opinii w niniejszej sprawie. Zwrócić należy przy tym uwagę, że biegły sądowy w sposób rzeczowy i przekonujący odniósł się w trakcie przesłuchania na rozprawie w dniu 29 października 2014r. i w dniu 21 stycznia 2015 r. jak i w piśmie z dnia 19 lutego 2015 r. do zarzutów zgłoszonych przez strony do wydanej przez niego opinii pisemnej, wyczerpująco wyjaśniając dlaczego nie można uznać ich za zasadne. Biegły wyjaśnił w szczególności, a sąd te wyjaśnienia w pełni podziela, jakie okoliczności legły u podstaw dokonania opisanego w opinii doboru nieruchomości do przeprowadzenia analizy porównawczej. Biegły uzasadnił również przyjętą metodologię obliczeń. Wyjaśnił z jakich przyczyn przyjęta przez niego metoda jest prawidłowa i prowadzi do uzyskania adekwatnych wyników. W ocenie sądu sposób przygotowania opinii odpowiada prawu, w szczególności jest zgodny z wymogami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 września 2004 r. w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (Dz. U. z 2004 r., Nr 207, poz. 2109). W § 4 ust. 2 powołanego rozporządzenia wskazano metody sporządzania operatu szacunkowego. Z treści tego przepisu nie wynika, by któraś z nich była nadrzędna. Do biegłego należy więc wybór jednej z tych metod i zdaniem sądu opinii nie można czynić zarzutu co do nietrafnego wyboru metody tak długo, jak mieści się ona we wskazanym w cytowanym przepisie katalogu. O nieprawidłowości doboru metody sporządzenia opinii w zakresie oszacowania spadku wartości nieruchomości nie może skutecznie przekonywać treść dokumentów złożonych przez pozwanego, w szczególności sporządzonych przez dr K. S.. Zauważyć należy, że wskazana osoba jest statystykiem, a w konsekwencji nie jest specjalistą z zakresu szacowania nieruchomości, który wymaga od biegłego szerszego niż tylko matematyczny spojrzenia na poddany ocenie problem. W konsekwencji wyliczenia statystyczne przedstawione w złożonych przez pozwanego opiniach prywatnych nie mogą stanowić wystarczającej podstawy do zanegowania wniosków i wyliczeń przedstawionych w opinii biegłego K. R. w przedmiocie ustalenia spadku wartości nieruchomości powodów. Zwłaszcza, gdy mieć dodatkowo na uwadze, że wydając opinię biegły sądowy dysponował wiedzą z zakresu obrotu nieruchomościami, reakcji lokalnego rynku na wprowadzenie strefy ograniczonego użytkowania, jak również posiłkował się wyliczeniami i opracowaniami odnośnie spadku wartości nieruchomości usytuowanych w pobliżu lotnisk w kraju i na świecie.

Zdaniem sądu o nierzetelności opinii nie mogła także świadczyć ilość i charakter nieruchomości przyjętych przez biegłego do porównania. Zauważyć należy, że biegły sporządził opinię przy zastosowaniu podejścia porównawczego, przy użyciu metody korygowania ceny średniej. Przepis § 4 ust. 4 powołanego rozporządzenia wskazuje, że przy wyborze takiej metody do porównań przyjmuje się co najmniej kilkanaście nieruchomości podobnych, które były przedmiotem obrotu rynkowego i dla których znane są ceny transakcyjne, warunki zawarcia transakcji oraz cechy tych nieruchomości. Biegły w sporządzonej opinii spełnił ten warunek (do porównania przyjął 66 transakcji), a w ustnych wyjaśnieniach złożonych na rozprawie szerzej odniósł się do zarzutów pozwanego w tym zakresie. Biegły wyjaśnił również w sposób przekonujący dlaczego wyniku dokonanej wyceny nie zniekształca okoliczność, że część przyjętych do porównania nieruchomości znajduje się w III strefie ograniczonego użytkowania dla lotniska P. - K.. W szczególności biegły wyjaśnił, że nieruchomości te znajdują się na takim terenie tego obszaru, na którym nie odnotowano jakichkolwiek trudności ze sprzedażą, a w konsekwencji wpływu tego obszaru na wartość nieruchomości. Twierdzenia te biegły poparł przy tym doświadczeniem z własnej praktyki oraz obserwacją rynku, szczegółowo i wiarygodnie wyjaśniając w trakcie przesłuchania z jakich przyczyn wspomniane nieruchomości mogły posłużyć do porównania. Biegły sądowy wyjaśnił również szczegółowo i przekonująco z jakich przyczyn fakt przyjęcia do wyliczeń transakcji z okresu dalszego niż dwa lata od wydania opinii nie powoduje zniekształcenia wyników opinii.

Mając powyższe na uwadze nie sposób jest postawić biegłemu skutecznie zarzutu, że liczba i charakter nieruchomości przyjętych do porównania wypaczają wyniki wyceny. Pozwany nie przedstawił przekonujących dowodów na okoliczność, że dodanie większej ilości porównywanych nieruchomości miałyby istotny wpływ na wyniki badania. Argument taki podnosić można niezależnie od tego, ile nieruchomości przyjętych zostanie do porównania. Zawsze

można przecież twierdzić, że porównać należało jeszcze większą ilość nieruchomości. Argument ten byłby zatem skuteczny tylko wtedy, gdyby działanie biegłego naruszało obowiązujące przepisy. Sytuacja taka nie ma miejsca w niniejszej sprawie. Zdaniem sądu argumentacja pozwanego i jego zastrzeżenia w tym zakresie zmierzają jedynie do przedłużenia postępowania.

Powodowie nie kwestionowali opinii biegłego w zakresie szacującym spadek wartości ich nieruchomości.

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd uznał, że sporządzona przez biegłego opinia w zakresie odnoszącym się do spadku wartości nieruchomości powodów poddawała się pozytywnej ocenie, gdyż pozostawała w zgodzie z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, osoba ją sporządzająca dysponowała wysokim poziomem wiedzy i doświadczenia zawodowego, a sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków nie budził zastrzeżeń sądu.

Niemniej jednak należy zwrócić uwagę, że zarówno powodowie jak i pozwany kwestionowali opinię biegłego w zakresie wyliczenia wysokości nakładów akustycznych. Powodowie wskazywali bowiem, że przy sporządzaniu opinii biegły nie wziął pod uwagę normy (...), ponadto kwestionowali także zaproponowany przez biegłego system wentylacji grawitacyjnej ciśnieniowej i wnosili, że wyliczenia biegłego uwzględniać winny koszt wymiany okien w nieruchomości na drewniane. Pozwany kwestionując wysokość nakładów wyliczonych przez biegłego podważył prawidłowość dokonanych w opinii wyliczeń, oraz przyjętej przez biegłego metodyki oceny izolacyjności akustycznej przegród budowlanych oraz niewłaściwą ocenę spełniania przez budynek w dniu 28 lutego 2012 r. dla hałasu z wyłączeniem startów, przelotów i lądowań statków powietrznych. Biegły w toku przesłuchania na rozprawie w dniu 21 stycznia 2015 r. przedstawił ponowne wyliczenie kosztorysu nakładów z uwzględnieniem wymiany okien w nieruchomości powodów na drewniane. Ponadto biegły w piśmie z dnia 19 lutego 2015 r. w obszerny sposób odniósł się do zarzutów podnoszonych przez strony. Jednakowoż, w ocenie Sądu Okręgowego opinia biegłego, także po jej uzupełnieniu zarówno pisemnie jak i ustnie na rozprawie nie była wystarczająca, dla wyjaśnienia wątpliwości podniesionych przez strony. Mając to na uwadze Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 r. dopuścił dowód z opinii biegłego z dziedziny budownictwa na okoliczność rodzaju i wartości nakładów koniecznych dla powodów w związku z prowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania przy lotnisku P. – Ł. w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym powodów według stanu określonego właściwymi normami w zakresie ochrony akustycznej budynków mieszkalnych przy uwzględnieniu wartości hałasu wskazanych dla tej strefy i przy założeniu, że budynek ten powinien spełniać normy dla warunków istniejących przed wprowadzeniem strefy.

Opinia biegłego sądowego rzeczoznawcy majątkowego J. W. z dnia 1 marca 2017 r. w przedmiocie określenia wartości nakładów dla nieruchomości zabudowanej sporządzona została w sposób jasny, rzeczowy i przejrzysty. Biegły wskazał, na czym oparł dane niezbędne do wydania opinii, z jakich korzystał źródeł i jaką posłużył się metodologią. W sposób zrozumiały przedstawił wnioski opinii. Sąd nie miał też wątpliwości co do tego, że biegły posiada kompetencje i doświadczenie potrzebne dla wydania opinii w sprawie. Zarówno powód jak i pozwany kwestionowali jednakowoż ustalenia dokonane przez biegłego w przedmiotowej opinii.

Powodowie podnosili, że wyliczenia biegłego uwzględniać winny koszt wymiany okien w nieruchomości na drewniane, z uwagi na fakt, iż takie właśnie okna znajdują się w tejże nieruchomości obecnie. Ponadto powodowie wnieśli o wyjaśnienie poprawności zastosowania zaproponowanych przez biegłego nawiewników. Pozwany kwestionował zastosowaną przez biegłego w opinii metodykę oraz wiarygodność przeprowadzonych przez niego badań, ze wskazaniem, że w zakresie ustalania nakładów dla budynku powodów konieczne jest zastosowanie zarówno normy akustycznej(...) jak i(...). Na wątpliwości stron biegły w sposób obszerny, jasny i kompleksowy odpowiedział w toku przesłuchania na rozprawie w dniu 24 stycznia 2018 r. W ocenie Sądu wyjaśnienia biegłego w całości rozwiewały wątpliwości podniesione przez strony.

Wobec powyższego należało uznać, że strony nie zgłosiły zarzutów, które skutecznie podważyłyby prawidłowość i rzetelność opracowanej przez biegłego sądowego J. W. opinii. Mając to na uwadze Sąd uznał opinię za w pełni przydatną dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W konsekwencji nie istniała konieczność dopuszczenia dowodu z

opinii innych biegłych, wobec czego Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie uzupełniającej opinii biegłego w zakresie stolarki (...).

Za bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie roszczenia o odszkodowanie z tytułu spadku wartości nieruchomości oraz nakładów akustycznych sąd uznał natomiast zeznania świadków T. J. i M. D., albowiem okoliczności przez te osoby przedstawione nie miały wpływu na okoliczność szkody poniesionej przez powodów, w związku z ustanowieniem strefy ograniczonego użytkowania dla lotniska P. – Ł., albo też zostały dostatecznie wyjaśnione za pomocą innych dowodów.

Podkreślić wreszcie należy, że w ocenie sądu, dla rozstrzygnięcia sprawy w zakresie żądania odszkodowania za spadek wartości nieruchomości i nakłady akustyczne, wystarczającym było oparcie się na dowodach wyżej powołanych. Mając to na uwadze Sąd postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2016 r. uchylił postanowienia Sądu z dnia 15 marca 2016 r. i 23 marca 2015 r. w zakresie dowodu z kolejnej opinii rzeczoznawcy majątkowego oraz pominął przy ocenie stanu faktycznego sprawy pozostałe zgromadzone w aktach sprawy dokumenty, w szczególności zaś opinie i operaty dotyczące wpływu wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania wokół (...) na wartość rynkową nieruchomości, dotyczące sposobu liczenia hałasu przedłożone przez strony, albowiem miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, natomiast okoliczności sporne zostały już dostatecznie wyjaśnione przez inne wskazane powyżej dokumenty.

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powodowie domagali się odszkodowania za spadek wartości nieruchomości wskazując, że z uwagi na fakt wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska P.-Ł. w P. uchwałą nr XVIII/302/12 Sejmiku Województwa (...) z dnia 30 października 2012 r. należąca do powodów nieruchomość znalazła się w strefie wewnętrznej ww. obszaru. Powodowie podnieśli, że w związku z funkcjonowaniem ww. lotniska i wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania – z uwagi na hałas – doszło do spadku wartości rynkowej ich nieruchomości. Ponadto powodowie podnieśli także, że muszą ponieść nakłady celem zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym.

W art. 129 - 136 p.o.ś. ustawodawca uregulował samodzielne podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej związanej z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości oraz z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, opierając się na założeniu, że ryzyko szkód związanych z działalnością uciążliwą dla otoczenia powinien ponosić podmiot, który tę działalność podejmuje dla własnej korzyści. Przesłankami tej odpowiedzialności są: wejście w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, szkoda poniesiona przez właściciela nieruchomości, jej użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości, i związek przyczynowy między wprowadzonym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości a szkodą (por. post. SN z dnia 24 lutego 2010 r., III CZP 128/09, Lex nr 578138).

Stosownie do treści art.129 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej p.o.ś.), jeżeli w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości korzystanie z niej lub z jej części w dotychczasowy sposób lub zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe lub istotnie ograniczone, właściciel nieruchomości może żądać wykupienia nieruchomości lub jej części. Zgodnie z ustępem 2 ww. artykułu, w związku z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jej właściciel może żądać odszkodowania za poniesioną szkodę; szkoda obejmuje również zmniejszenie wartości nieruchomości. Odnosząc się do podstawy prawnej roszczenia powodów wskazać należy, że przewidziana w art. 129 p.o.ś. odpowiedzialność odszkodowawcza obejmuje także te szkody, które wynikają z przekroczenia standardów jakości środowiska w zakresie emitowanego hałasu. Artykuł 135 ust. 1 p.o.ś., przewidujący możliwość ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, jest wyjątkiem od zasady wyrażonej w art. 144 ust. 1 p.o.ś., zgodnie z którą eksploatacja instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 p.o.ś., nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska. Wyjątek ten polega na tym, że na terenie obszaru ograniczonego użytkowania eksploatacja instalacji może powodować przekroczenie standardów jakości środowiska. W art. 129 - 136 p.o.ś. ustawodawca uregulował samodzielne podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej związanej

z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości oraz z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, opierając się na założeniu, że ryzyko szkód związanych z działalnością uciążliwą dla otoczenia powinien ponosić podmiot, który tę działalność podejmuje dla własnej korzyści. Przesłankami tej odpowiedzialności są: wejście w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości, szkoda poniesiona przez właściciela nieruchomości, jej użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości, i związek przyczynowy między wprowadzonym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości a szkodą. Z art. 129 ust. 2 p.o.ś. wynika, iż szkodą jest także zmniejszenie wartości nieruchomości, co koresponduje z pojęciem straty w rozumieniu art. 361 § 2 k.c., przez którą rozumie się między innymi zmniejszenie aktywów. Obniżenie wartości nieruchomości stanowi przy tym wymierną stratę, niezależnie od tego czy właściciel ją zbył, czy też nie zamierza podjąć w tym kierunku żadnych działań, nieruchomość jest bowiem dobrem o charakterze inwestycyjnym. Według art. 129 ust. 2 p.o.ś., ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości jest także ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania. W związku z ustanowieniem obszaru ograniczonego użytkowania pozostaje nie tylko obniżenie wartości nieruchomości, będące następstwem ograniczeń przewidzianych bezpośrednio w treści rozporządzenia o utworzeniu obszaru, lecz także obniżenie wartości nieruchomości wynikające z tego, że wskutek wejścia w życie rozporządzenia dochodzi do zawężenia granic własności (art. 140 k.c. w zw. z art. 144 k.c.), i tym samym ścieśnienia wyłącznego władztwa właściciela względem nieruchomości położonej na obszarze ograniczonego użytkowania. O ile bowiem właściciel przed wejściem w życie rozporządzenia mógł żądać zaniechania immisji (hałasu) przekraczającej standard ochrony środowiska, o tyle w wyniku ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania możliwości takiej został pozbawiony. Inaczej mówiąc, szkodą podlegającą naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2 p.o.ś., jest także obniżenie wartości nieruchomości wynikające z faktu, iż właściciel nieruchomości będzie musiał znosić dopuszczalne na tym obszarze immisje (np. hałas) (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 r. III CZP 128/09, LEX nr 578138).

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie istnieje związek przyczynowy pomiędzy utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania i ograniczeniami powodów w korzystaniu z ich nieruchomości (i w związku z korzystaniem z niej – ze środowiska), wynikających z hałasu związanego z funkcjonowaniem lotniska Ł., a szkodą powodów w postaci zmniejszenia wartości nieruchomości. Obszar ograniczonego użytkowania dla terenów wokół lotniska Ł. wprowadzono, gdyż niemożliwe było dotrzymanie standardów emisji hałasu dla środowiska. Jak wynika z opinii biegłego K. R. nabywcy nieruchomości wiążą położenie nieruchomości w obszarze ograniczonego użytkowania przede wszystkim z hałasem. Dla nich strefa obszaru ograniczonego użytkowania wiąże się z uciążliwością zwiększonej emisji hałasu, a to wpływa na decyzje o kupnie nieruchomości położonej w strefie za niższą cenę w porównaniu z nieruchomościami położonymi na terenach podobnych, a położonych poza strefą. W związku z tym jest oczywiste, że zmniejszenie wartości nieruchomości powoda wyliczone przez biegłego jest związane z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, a konkretnie z ograniczeniem w korzystaniu z nieruchomości związanym z korzystaniem ze środowiska polegającym na obowiązku znoszenia przekroczeń norm hałasu lotniczego.

W ocenie Sądu nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut pełnomocnika pozwanego, że nabywcy nieruchomości na obszarach objętych w późniejszym czasie strefą ograniczonego użytkowania powinni byli zdawać sobie sprawę z uciążliwości sąsiedztwa lotniska. Wskazać należy, że jeszcze w 2000r. immisje emitowane przez lotnisko miały znacznie mniejsze natężenie, co wynika wprost ze statystyki lotów/ ruchu lotniczego/ ruchu pasażerskiego przedłożonej przez pozwanego do odpowiedzi na pozew. Natężenie operacji lotniczych wraz z upływem czasu wzrastało. Jak wskazano powyżej, w 2000 r. z (...) skorzystało 227.847 pasażerów, przy 13.225 operacjach lotniczych. W 2008 r. liczba pasażerów wyniosła już 1.274.679 przy 23.609 operacji lotniczych, natomiast w 2012 r. liczby te odpowiednio wynosiły 1.595.221 i 25.261. Zatem wzrost natężenia ruchu od 2000 roku jest znaczny. Natomiast do 2034 r. (...) przewiduje jeszcze zwiększenie operacji lotniczych. Zmniejszenie wartości nieruchomości powodów nastąpiło dlatego, że poziom natężenia hałasu na tym lotnisku zwiększył się znacząco w związku z jego rozbudową, a tego zdarzenia w dacie nabycia nieruchomości powodowie nie mogli przewidzieć. Trudno było także ówczesnie przewidzieć, że dojdzie do wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania, który niejako usankcjonuje ponadnormatywny hałas emitowany przez lotnisko, pozbawiając tym samym właścicieli nieruchomości prawa do

żądania zaniechania uciążliwych emisji, które są związane immanentnie z własnością nieruchomości (por. wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2010 r., II CSK 685/09, L.).

W ocenie Sądu bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były podnoszone przez pełnomocnika pozwanego zarzuty, że pozwany podejmuje środki mające na celu zminimalizowanie uciążliwości związanych z działalnością lotniska dla sąsiednich nieruchomości mieszkalnych. Działania te, jak wynika z opinii biegłego, nie doprowadziły do zmniejszenia poziomu hałasu do takiego poziomu, który odpowiadałby normom wskazanym w wyżej cytowanym rozporządzeniu i tym samym umożliwiłyby zlikwidowanie obszaru ograniczonego użytkowania utworzonego dla lotniska P. – Ł..

Z opinii biegłego K. R. wynika, że w związku z wejściem w życie uchwały Sejmiki Województwa (...) nr XVIII/302/12 z dnia 30 stycznia 2012 r. nastąpił spadek wartości nieruchomości powodów znajdującej się w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska Ł.. Spadek ten stanowi różnicę między wartością gruntu wg stanu na dzień 28 lutego 2012 r. wg aktualnego przeznaczenia, a wartością gruntu wg stanu z dnia 28 lutego 2012 r. traktowanego jako terenu nie obciążonego ponadnormatywnym hałasem i związanym z nim ograniczeniami. Z wyliczeń biegłego wynika, że spadek wartości rynkowej nieruchomości powodów stanowi kwotę 120.800 zł. Powyższa kwota, zdaniem Sądu, stanowi szkodę powodów w związku z usytuowaniem ich nieruchomości w strefie wewnętrznej obszaru ograniczonego użytkowania lotniska P. – Ł. w P., która pozostaje w adekwatnym związku z istniejącymi na tym terenie przekroczeniami norm hałasu i wynikającymi z tego ograniczeniami w prawie własności powodów. Obowiązek znoszenia tych przekroczeń wynika zaś z wprowadzenia obszaru ograniczonego ww. uchwałą nr XVIII/302/12. Powodowie nie mogą korzystać ze swojej nieruchomości w taki sam sposób, jak gdyby była ona wolna od hałasu lotniczego, który obecnie przekracza nadto dopuszczalne przez obowiązujące prawo poziomy emisyjne.

W ocenie Sądu utrata wartości nieruchomości powodów nie jest szkodą jedynie hipotetyczną, aktualizującą się dopiero w chwili rozporządzenia prawem. Własność nieruchomości stanowi dobro o charakterze inwestycyjnym, jest lokatą kapitału. Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z 12.10.2001r. III CZP 57/01 (publik. OSNC 2002, nr 5, poz. 57), że anachronizmem jest przyjmowanie różnych sposobów określenia wartości takich samych rzeczy w zależności od tego, czy są przeznaczone do normalnego używania i korzystania przez właściciela, czy też są przeznaczone do zbycia. W warunkach gospodarki rynkowej każda rzecz mająca wartość majątkową może być w każdym czasie przeznaczona na sprzedaż. Zbycie rzeczy jest takim samym uprawnieniem właściciela, jak korzystanie z niej, wobec czego traci także znaczenie odróżnienie wartości użytkowej rzeczy od jej wartości handlowej. Miernikiem wartości majątkowej rzeczy jest pieniądz, a jej weryfikatorem rynek. Rzecz zawsze ma taką wartość majątkową, jaką może osiągnąć na rynku. Obniżenie wartości nieruchomości stanowi przy tym wymierną stratę, niezależnie od tego czy właściciel ją zbył, czy też nie zamierza podjąć w tym kierunku żadnych działań, nieruchomość jest bowiem dobrem o charakterze inwestycyjnym (por. wyrok SA w Poznaniu z dnia 13 stycznia 2011 r., I ACa 1028/10, LEX nr 898628, a także wyroki tego Sądu z dnia 14 lipca 2010 r., sygn. akt I ACa 864/09, z dnia 30 września 2010 r., sygn. akt I ACa 210/10, z dnia 25 sierpnia 2010 r., sygn. akt I ACa 626/09 i z dnia 17 czerwca 2010 r., sygn. akt I ACa 772/09). Z przeprowadzonego postępowania dowodowego, a zwłaszcza wniosków zawartych w opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości K. R. wynika, że potencjalni nabywcy nieruchomości wiążą położenie nieruchomości w obszarze ograniczonego użytkowania przede wszystkim z hałasem. Dla nich strefa wiąże się nie tylko z ograniczeniami w zabudowie oraz innymi uciążliwościami wprowadzonymi rozporządzeniem Wojewody, ale przede wszystkim z koniecznością znoszenia zwiększonej emisji hałasu, co w znaczący sposób obniża komfort życia w takim miejscu. Wskazane okoliczności wpływają na to, że nieruchomości położone w bezpośrednim sąsiedztwie lotniska, a więc – tak jak działka powodów – w strefie wewnętrznej, na rynku nieruchomości, ze względu na mniejsze zainteresowanie, mają niższe ceny niż porównywalne nieruchomości położone w innych obszarach, z dala od lotniska. W związku z tym jest oczywistym, że zmniejszenie wartości nieruchomości powodów wyliczone przez biegłego jest związane z wprowadzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, a także bezpośrednio z działalnością lotniska, które emituje ponadprzeciętny hałas.

Na konieczność zapewnienia właściwych warunków akustycznych budynków wskazują wymagania wskazane w załączniku nr 3 rozporządzenia. Zgodnie zaś z dyspozycją art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. w razie określenia na obszarze

ograniczonego użytkowania wymagań technicznych dotyczących budynków szkoda, o której mowa w art. 129 ust. 2, są także koszty poniesione w celu wypełnienia tych wymagań przez istniejące budynki, nawet w przypadku braku obowiązku podjęcia działań w tym zakresie. Wysokość tej szkody – nakładów koniecznych na zapewnienie właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach budynku została wykazana poprzez opinię biegłego sądowego J. W. na kwotę 28.102,81 zł.

Zasądzenie na rzecz powodów kosztów rewitalizacji akustycznej budynku może nastąpić bez względu na to, czy powodowie takie koszty ponieśli, czy też nie. Wskazać należy, że sama wykładnia językowa art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. nie prowadzi do wniosku, że tylko w przypadku poniesienia przedmiotowych nakładów można żądać ich zwrotu. Ustawodawca użył określenia „także koszty poniesione”, co mogłoby wskazywać na koszty już wydatkowane w celu wypełnienia wymagań technicznych. Jednak odwołanie do art. 129 ust. 2 oraz słowo „także” wskazują, że jest to tylko jedna ze szkód, które podlegają naprawieniu na podstawie art. 129 ust. 2. Przy dokonaniu wykładni wskazanego przepisu należy zwrócić uwagę, że celem uregulowań art. 129 i 136 u.p.o.ś. jest ułatwienie osobom poszkodowanym w wyniku wprowadzenia obszaru ograniczonego użytkowania dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Należy zatem przyjąć, że wskazanie na koszty poniesione w celu spełnienia wymagań technicznych przez istniejące budynki miało wyeliminować spory co do objęcia tych kosztów obowiązkiem naprawienia szkody. Jako element szkody uznano „także szkody poniesione”, a nie „wyłącznie koszty już poniesione”, przepis art. 136 ust. 3 u.p.o.ś. nie można traktować jako zawężającego zakres odszkodowania wskazany w art. 129 ust. 2 cytowanej ustawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego solidarnie na rzecz powodów Z. P. i J. P. kwotę 74.451,41 zł oraz na rzecz powodów M. P. i P. P. (1) kwotę 74.451,41 zł tytułem spadku wartości nieruchomości oraz nakładów akustycznych, jakie powodowie poniosą celem zapewnienia ich nieruchomości właściwego (zgodnego z obowiązującymi normami) klimatu akustycznego.

O odsetkach ustawowych od zasądzonych świadczenia Sąd orzekł na podstawie art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k.c.

W myśl art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zgodnie z treścią art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Żądanie zapłaty odsetek ustawowych od zasądzonych świadczenia znajdowało uzasadnienie w powołanych wyżej przepisach. Sąd uznał jednak, że zasadnym jest zasądzenie odsetek ustawowych od kwoty roszczenia głównego od dnia doręczenia pozwanemu opinii w niniejszej sprawie, to jest od dnia 24 lipca 2014r. Rzecz w tym, że opinia określa szkodę na ten dzień. Jeśli wziąć inną datę, to wysokość szkody byłaby prawdopodobnie inna. Nie ma dowodów w jakiej wysokości szkoda istniała w czasie, gdy powód wzywał pozwanego do zapłaty, ani na dzień wniesienia pozwu. W sprawie niniejszej istnieje jedynie dowód na wysokość szkody na dzień 24 lipca 2014 r. Dopiero od momentu doręczenia pozwanemu opinii może być mowa o sprecyzowaniu wartości szkody i roszczenia powodów. Podnieść należy, że wprawdzie wysokość szkody w zakresie nakładów na wyciszenie budynku Sąd przyjął na podstawie opinii drugiego biegłego – późniejszej, jednak już w opinii pierwszej z 2014r. wskazana była szkoda z tego tytułu, więc od tego momentu pozwany musiał się liczyć z takim roszczeniem, tym bardziej, że w tamtej starszej opinii wysokość szkody została określona na większą kwotę.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., to jest zgodnie z zasadą odpowiedzialności strony przegrywającej za wynik procesu, zasądzając je od pozwanego solidarnie na rzecz powodów Z. P. i J. P. w kwocie 3.750 zł tytułem opłaty, 3.950 zł tytułem zwrotu wydatków oraz 3.608,50 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz solidarnie na rzecz powodów P. P. (1) i M. P. w kwocie 3.750 zł tytułem opłaty, 3.950 zł tytułem zwrotu wydatków oraz 3.608,50 zł. Na koszty postępowania w niniejszej sprawie składają się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 7.500 zł (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), wydatki na poczet opinii biegłego – 7.900 zł oraz koszty zastępstwa procesowego obu stron - po. 3.600 zł (§ 6 pkt 6 Rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu) i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa -17 zł.

SSO Jacek Musielak